

Lea

Min døtre kigger på mit blod. Min lille siger, jeg skal lægge en pind op.

Hun kalder dem pinde og elsker at holde dem. Nogle gange putter hun dem også i munden. Jeg viser dem blodet hver gang og fortæller dem, at en dag skal de også bløde. Det er helt normalt, ikke farligt.

Jeg kan huske den dag, jeg begyndte at bløde.

Det står også en masse i min dagbog. Min mor blev glad. Hun tog mig med i en smykkebutik. Jeg fik et dyrt smykke.

Jeg kom til at hade det smykke.

Smykket var en lille cylinder med dyb dråbe på, sølv, guld. Det var minimalistisk.

Jeg tror, der var min mor, der valgte det.

Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle fejre.